

ŠATNA

13

Školní časopis ZŠ Vsetín, Luh 1544

Školní rok 2015/2016

Červen

ÚVODNÍK...

Zdravím všechny věrné i náhodné čtenáře časopisu ŠATNA. To nám zase ten školní rok utekl jako voda. Věřím, že většina z vás je stejného či podobného názoru jako já.

Letos slaví škola své jubileum, a to 50 let. Byla pro ni a její bývalé i současné žáky a zaměstnance vytvořena vernisáž, oslavili jsme to také školní akademií, která byla podle nás úspěšná a bude se ještě konat v den otevřených dveří. Na stránkách našeho 13. čísla proto můžete k tomuto tématu najít spousty článků. Také se zde dozvíte, kde trávily některé třídy své školní výlety, a v neposlední řadě je zde také krátké rozloučení s deváťáky, kteří po tomto školním roce opustí brány naší školy a vydají se na další etapu svého života. Věřím však, že jim škola dala mnohé zkušenosti, které do budoucího života určitě s díkem využijí. (Bohužel mezi tyto žáky se řadím i já Kryštof Borusík, šéfredaktor ŠATNY), ale věřím, že můj nástupce/ nástupkyně bude oplývat novými nápady a posune ŠATNU zase o kousek dopředu.

Pěkné prázdniny a počteníčko v našem časopise přeje tým školní redakce ☺

PADESÁT LET HISTORIE ZÁKLADNÍ ŠKOLY VSETÍN, LUH 1544

1966 – 2016

Přeplněnost stávajících škol ve Vsetíně vedla k výstavbě nové sídlištní školy v Luhu za přispění tehdejšího patronátního závodu – Zbrojovky Vsetín. První školní rok v září 1966 v nové škole zahájilo 635 žáků. Stavba školy však nebyla hotová. Pavilon, v němž byly odborné učebny fyziky a chemie, ředitelna a sborovna, byly před dokončením. Tělocvična byla zprovozněna v prosinci 1966.

Slavnostní otevření školy proběhlo 2. února 1967. Škola neměla kuchyň ani jídelnu, proto byli žáci nuceni na obědy dojíždět autobusem do Zbrojovky Vsetín. To se změnilo v roce 1969, kdy byl zrušen internát Pozemních staveb, a stávající budova byla zrekonstruována pro potřeby školy. Byla zde umístěna školní kuchyň a jídelna, školní družina. Škola měla již také vlastní knihovnu pro žáky i pro učitele.

Ve školním roce 1993/1994 jsme po úspěšném konkurzu byli zařazeni spolu s dalšími devíti školami v ČR do sítě programu „Zdravých škol“, který byl vyhlášen Radou Evropy a Světovou zdravotnickou organizací (WHO). Zvláštního významu nabyl projekt v době, kdy se zřizovatel školy – Město Vsetín – zapojil do projektu „Zdravé město“. Účast v projektu Zdravá škola umožnila našim pedagogům získat nové poznatky v rámci několikadenní stáže v Norsku a Dánsku a vedla k intenzivnější a cílenější práci se žáky se speciálními vzdělávacími potřebami. Zkušenosti získané v rámci setkávání přinesly škole nové metody. Jsme škola, která učí tři světové jazyky, má škálu volitelných předmětů, pracuje s talenty.

Naplňování cílů „Zdravé školy“ je i v současné době nedílnou součástí koncepce školy. Mnohaleté úsilí o přeměnu školy v instituci poskytující vzdělávání a kulturní přehled s akcentem na zdravý životní styl bylo podpořeno v roce 2009 získáním titulu Zdravý podnik – III. stupně v kategorii malých a středních podniků, udělený Státním zdravotním ústavem v Praze pod záštitou Ministerstva zdravotnictví ČR. Tento titul škola obhájila již dvakrát.

V roce 2013 udělila škole Liga lidských práv certifikát Férová škola, který je pro rodiče zárukou kvalitního inkluzivního vzdělávání, spravedlivých podmínek pro všechny děti a fungující komunikace učitelů i vedení školy.

Za padesát let trvání školy prošly jejími třídami tisíce žáků, nejvíce to bylo ve školním roce 1974/1975, a to 922 žáků. Škola samotná v průběhu let prošla výraznou proměnou a modernizací. Ve výuce jsou ve větší míře využívány interaktivní pomůcky, nové technologie a postupy. Žáci mají možnost rozvíjet se v mnoha oblastech podle svého zájmu. Úspěšně reprezentují školu na veřejnosti, zapojují se do různých soutěží a pravidelně se umísťují na předních místech na úrovni okresní, krajské, ale i celostátní.

Dlouhodobá profilace školy: inkluze, speciální pedagogika, výuka cizích jazyků (anglický, německý, ruský), zájmové vzdělávání, zdravý životní styl, sport.

Naše motto: Jsme škola, která nezná nudu!

Rozhovory s našimi žáky a učiteli:

Byli jsme na výzvědy, abychom se dozvěděli, co by naši škole popřáli náhodní kolemjdoucí na chodbách ☺

Co bys popřál/a naší škole k 50. výročí?

Kateřina 5B: tož to já nevím, ať se jí daří.

Martin 4B: všechno nejlepší naší škole ať tu vydrží dalších 50 let.

Míša a Sofie 1B: já nevím, asi...Hodně štěstí zdraví...

Lukáš 3B: aby škola vydržela ☺.

Monika 3B: asi že... ať je škola stále dobrá a ať se nemusí bourat.

Valerie 1A: aby nás navštívil Miloš Zeman.

Paní učitelka Válková: hodné žáky, přátelskou atmosféru, pevné nervy všem kolegům a veselou mysl.

Barbora 2A: aby měla samé hodné učitele.

Vernisáž 50. výročí školy

CO SE DĚJE...

Den dětí s Annou 2016

Neděle 26.5.2016 patřila všem dětem. Odpoledne se v Panské zahradě Vsetín konal již 24. ročník tradičního a velmi oblíbeného dne dětí s Annou. Byla to příjemná a nakonec i sluníčková neděle, plná atrakcí, her, soutěží, tomboly a pódiových vystoupení. V tomto bohatém programu nemohly chybět i naše šikovné taneční skupiny Velké a Malé Texasky, Mini-Broučci a Broučci, kteří se této akce účastní každý rok.

Všechny naše děti školu velmi pěkně reprezentovaly a sklidily od diváků zasloužený potlesk. Akce byla pestrá, ale také i přínosná. Jako každý rok je výtěžek ze slosovatelných kuponů věnován novorozeneckému oddělení Vsetín k zakoupení důležitých potřeb.

Děkujeme dětem za vzornou reprezentaci naší školy, rodičům za spolupráci.

Mgr. Denisa Rýzová, p. Nad'a Dorňáková, p. Tereza Tilscherová

Den dětí na westernu

Děti školní družiny oslavily svátek výletem na Westernový ranč Kostelany. Bohatý program s podtitulem „Divoký západ“ splnil dětská očekávání. Prošli jsme si stáje, vyzkoušeli si jízdu na koni a naučili se základním povelům a práci s nimi. Ve westernovém městečku jsme se zastavili u šerifa, u trapera a indiána, kteří nám poutavým vyprávěním přiblížili život na divokém západě. Vyzkoušeli jsme si házení lasem, tomahavkem a lukostřelbu. Obdivovali jsme zkušeného kovboje při práci s pistolí a lasem. Na divadelním představení jsme si vychutnali pohádku o přátelství zvířátek. Také se soutěžilo: Kdo uteče honákovi krav? Kdo namaluje kovboje nebo indiána? Zábavný den na westernu jsme si všichni užili a domů jsme si odváželi super zážitky.

Nad'a Dorňáková, vedoucí vychovatelka ZŠ Vsetín, Luh 1544

Projekt EDISON na ZŠ Vsetín, Luh

Co je projekt EDISON?

Education. Drive. Internacionality. Students. Opportunity. Network.

Projekt EDISON spojuje mladé lidi odlišných kultur a národností, aby se seznámili se zvyky, tradicemi a situací v jiných zemích a stali se tak generací, která prolomí prohlubující se mezikulturní bariéru.

Vizí projektu je tolerance a příznivé společné soužití české společnosti s různými kulturami a národy, a to na základě jejich porozumění a omezení předsudků a stereotypů. Díky multikulturní atmosféře, vyvolané zahraničními stážisty, oživuje výuku a zvyšuje zájem o studium mezi žáky a studenty a učí je nebát se odlišného. (text převzat ze stránek společnosti AIESEC)

Projekt EDISON na ZŠ VSETÍN LUH

Poslední týden v květnu byl na ZŠ VSETÍN Luh mezinárodním týdnem. V rámci projektu EDISON jsme přivítali čtyři zahraniční studenty z Číny, Tchaj-wanu a Indie. Jejich úkolem bylo představit sebe, svou zemi, zajímavosti a celkově způsob života, který může být od našeho evropského velmi odlišný. Děti v Luhu dostaly během jednoho týdne příležitost seznámit se s jinou kulturou a také si procvičit svou angličtinu.

Cizinci ve svých hodinách vytvořili jedinečnou atmosféru a našim žákům umožnili neopakovatelné zážitky jako např. zkusit si jíst čínskými hůlkami nebo napsat své jméno v různých jazycích. Žáci si celý týden evidentně skvěle užívali. Důkazem spokojenosti bylo i přání mnoha z nich, aby se se svými novými přáteli znovu setkali. Poslední den sklidili stážisté obrovský aplaus při závěrečné rozlučkové ceremonii. Pevně věříme, že naše žáky takhle akce inspirovala a maximálně motivovala na výuku angličtiny. Už teď se těšíme na příštího „Edisona“.

Mgr. Vendula Trochtová

Stopařův průvodce

Rozeznáte stopu kočky od stopy psa? Stopovali jste někdy rysa nebo medvěda? Ne? My ano! Před několika týdny jsme s přírodovědeckým kroužkem navštívili Zámek Vsetín a zde jsme měli možnost dozvědět se o stopách něco víc.

Na zámku se nás ujal lektor, který má velké zkušenosti se stopováním různé zvěře, nejen v našich lesích, ale také na Ukrajině, na Slovensku a jinde ve světě. Dokonce nám ukazoval obrovskou stopu ledního medvěda, kterou odlil na Špicberkách (ostrovy v Severním ledovém oceánu). Vysvětlil nám hlavní zásady při stopování. Pokud chceme pozorovat nějaké zvíře, musíme si všimnout všech znamení v přírodě, která zanechává. Sledujeme – stopy, škrábance na stromech, trus atd.

Nejvíce jsme si povídali o největší evropské šelmě, která se v našich lesích vyskytuje – o medvědu hnědém. Nemusíte se však bát, na našem území se pohybuje velmi malý počet jedinců. Jeho širokou stopu tedy uvidíte, jen pokud budete mít hodně velké štěstí. Více medvědů žije například na Slovensku. Trvale se vyskytují například v Rusku a dalších severně položených zemích. Medvěd také není aktivním lovcem, žije se mršinami a více než 80 % z jeho jídelníčku tvoří rostlinná složka – lesní plody, pupeny a miluje také med.

Mluvili jsme i o vlku obecném, který v České Republice obývá hlavně Beskydy. Dozvěděli jsme se mnoho zajímavostí. Třeba to, že vlci žijí a loví ve smečce. A čich vlka je natolik vyvinutý, že dokáže kořist vycítit až na několik kilometrů. Ale jak je to s vlčí stopou? Velmi se podobá stopě psi, je však o něco větší, štíhlejší a delší.

Dále jsme se seznámili s rysem ostrovidem – kočkovitá šelma, která vyniká svým skvělým zrakem. Za denního světla dokáže rys spatřit zajíce už na 300 metrů. Jak ale rozeznáme stopu vlka od stopy rysa? Jednoduše – vlk je šelma psovitá, proto na rozdíl od rysa neumí zatahovat drápy. Zajímavé je i to, že rysovi mohutné tlapy v zimě slouží jako sněžnice.

Dozvěděli jsme se toho mnohem, mnohem víc. A v závěru přednášky, která byla velmi pestrá, jsme si všichni zkusili stopy odlévat ze sádry. A protože se nám to líbilo, rozhodli jsme se pro vás připravit podrobný návod, abyste si to mohli vyzkoušet také. Až půjdete na procházku do lesa, nezapomeňte si s sebou do batohu přibalit vše potřebné: sádro, plastovou misku, trochu vody, něco na míchání (v přírodě ale vždycky najdete klacík).

Otisk stopy, který objevíte třeba v blátě, vyčistěte tak, abyste jej neporušili. V misce si připravte sádro. Nejprve nalejte do misky vodu a sádro přisypávejte do té doby, než se vám vytvoří vyšší kopeček. Pak vše dobře promíchejte – konzistence by vám měla připomínat hustý jogurt. Nyní vše vylejte do stopy.

1. Otisk vlčí stopy 2. příprava sádry 3. odlévání stopy

Ted' už vám nezbyvá nic jiného, než trpělivě čekat, až sádra zaschne. Dokud je povrch odlitku ještě trochu vlhký, je potřeba do něj vyrýt údaje o stopě – jakému zvířeti stopa patří, kdy jsme ji našli a odlili. Tyto údaje nám pomáhají správně monitorovat výskyt zvířat, která sledujeme. Až sádra zaschne a dá se ze stopy odebrat, je potřeba ji očistit nejlépe malým štětečkem.

4. popis stopy 5. čištění stopy 6. odlitek stopy vlka

A teď už se můžete vypravit do lesa s výbavou stopaře. Mějte oči otevřené, aby vám nic neuniklo. Na závěr jsme si pro vás připravili i malý kvíz, kde si můžete procvičit poznávání stop, abyste je v přírodě dobře určili.

1.

Medvěd hnědý

2.

Rys ostrovid

3.

Vlk obecný

Řešení: medvěd hnědý – 2. Rys ostrovid – 3. Vlk obecný 1.

Zdroje informací: přednáška Mgr. Jan Husák, www.selmy.cz

Školní výlet VI.A a VI.B v Ostravě

V pondělí 16.5.2016 čekal na šestáky z Luhu den plný poznání, zábavy a nezapomenutelných zážitků. Dopoledne zažili opravdovou šichtu stejně jako kdysi havíři. Za věrohodného randálu sfárali do podzemního dolu, kde se seznámili s nelehkou prací dělníků a poznali důlní vybavení na Landeku. Poté se projeli původním důlním vlakem z 60. let minulého století a prohlédli si expozici báňských záchranářů. Odpoledne navštívili Malý svět techniky Dolní Vítkovice, budovu U6. Na žáky čekala řada vynálezů, které významně poznamenaly vývoj průmyslu na území českých zemí, ale i ve světě. Vše si žáci mohli vyzkoušet, což ocenili úplně všichni. Celý den byl perfektní!

Mgr. Alena Brhlová, Mgr. Jana Válková

Školní výlet VI. C a VII. D

Dne 31. 5. 2016 jsme si vyjeli na školní výlet do Zlína na 56. filmový festival pro děti a mládež.

Čekal nás bohatý doprovodný program, který probíhal na různých místech ve městě. Nejprve jsme navštívili zámecký park, kde probíhal den s Českou televizí, svezli jsme se na kolotočích, dostali zdarma občerstvení a různé reklamní předměty. Poté jsme byli obdivovat hvězdy na chodníku slávy před Velkým kinem a cestou se zastavili i v nádherném Kongresovém centru. Potkali jsme i Boba a Bobka a Fíka. Celý výlet jsme pak završili volným rozchodem po městě, které bylo protkáno festivalovou atmosférou a náležitě si tak volný čas mimo školu užili.

Žáci VI.C

Školní výlet VII. A, B, C – Jeseníky – letem světem

Tři pohledy žáků na jejich supr školní výlet:

V letošním roce se žáci 7. tříd vydali na výlet do Jeseníků. Museli jsme si přivstat, jelikož jsme odjížděli již v 6 hodin ráno.

Jako první jsme navštívili papírnu ve Velkých Losinách, kde se papír vyrábí ruční metodou od konce 16. století až do současnosti. V papírně jsme měli objednanou prohlídku, kde jsme se dozvěděli něco z historie papírny a o jejím zakládajícím rodu Žerotínů. Prohlédli jsme si výrobu papíru z bavlněného vlákna. Po prohlídce jsme si mohli koupit ručně vyrobený papír.

Pak jsme autobusem dojeli na Ovčárnu a z Ovčárny jsme se pěšky vydali na nejvyšší horu Moravy – Praděd (1491 m. n. m.). Při výstupu na Praděd jsme pozorovali okolní krásy přírody. Někteří z nás využili možnosti vyjet výtahem, umístěném ve vysílači, na vyhlídku, odkud bylo vidět až na Vysoké Tatry. Při cestě zpět nás už začaly bolet nohy a byli jsme rádi, že jsme došli k autobusu. Cesta domů nám rychle utekla. Protože jsme byli unavení, někteří z nás dokonce usnuli a spali.

Výlet se velmi vydařil, počasí nám přálo a odnesli jsme si spoustu zážitků.

Petr Procházka, VII.A

Zpráva ze školního výletu

Dne 23. 5. 2016, v pondělí, jeli žáci sedmého ročníku naší základní školy na školní výlet. Nejdříve se byli podívat v historické papírně ve Velkých Losinách a následně vyšlapali z Ovčárny na Praděd.

Moc se mi výlet líbil. Vyjžděli jsme časně ráno od zadního vchodu školy. Cesta v luxusním autobusu cestovní kanceláře Valaška rychle ubíhala, všichni se dobře bavili.

Kolem půl deváté jsme dorazili k papírně a zanedlouho se šlo na exkurzi. Paní průvodkyně nás provedla a popovídala nám o historii papírny. Po prohlídce nám pustila dokument, který nás dokonale seznámil s postupem, který se používá při ruční výrobě papíru. Bylo to moc zajímavé a všem se to velmi líbilo.

Po návštěvě papírny jsme se vydali směrem na Praděd. Přijeli jsme k horskému hotelu „Pod Pradědem“, vystoupili z autobusu a vydali se směrem na vrchol. Cestu krásnou přírodou našich Jeseníků jsme si všichni užili. Na Pradědu jsme si odpočinuli a pak jsme, kdo chtěl, vyjeli výtahem nahoru na vysílač, kde se nachází prosklená rozhledna. Výhled na okolní krajinu byl úchvatný. Potom jsme ještě chvíli strávili nahoře na Pradědu, každý po svém – někdo si dal hranolky, smažený sýr či borůvkové knedlíky, nebo se jen tak prošel kolem dokola. Sice foukalo, ale v tu chvíli neexistovalo nic, co by nám naši radost mohlo překazit.

Po příchodu do autobusu jsme sice byli značně unavení, zato plni nových zážitků. Pan řidič nám pustil film, a tak zpáteční cesta uplynula velice rychle. Jsem ráda, že nám vyšlo počasí a hlavně, že to s námi paní učitelky vydržely.

Eva Bolfová VII.A

Dne 23. května v 5:50 hodin se setkali žáci 7. ročníku ZŠ Luh u zadního vchodu školy, aby se společně vydali za velkým dobrodružstvím – směr Jeseníky. Jízda autobusem CK Valaška byla velmi náročná a vyčerpávající, obzvláště kvůli brzkému vstávání a dlouhé cestě. Během cesty, těsně před vystoupením z autobusu, jsme již ve Velkých Losinách viděli mohutný staletý, již vyvrácený dub, který byl svědkem mnoha rozsudků smrti lidí obviněných z čarodějnictví (mnohem větší strach jsme však měli z toho, aby si nás tam také nenechali). Konečně jsme dorazili na místo určení. Jako první jsme zamířili do jedné z pěti nejstarších ručních výroben papíru v Evropě. Výrobnou ve Velkých Losinách nás prováděla milá průvodkyně, která nám vysvětlila vše do podrobností. Po zajímavém výkladu nám bylo dovoleno vytáhnout si svačinky a pitíčka a dát si pauzu na oběd. Poté jsme se vydali za dalším cílem naší cesty – horou Praděd. Náš autobus šplhal po silnici, až zastavil u penzionu Hvězda. Tam nás však čekalo velké zklamání. První informace, která nám byla sdělena, se týkala ceny

WC, jejíž výše činila 20 Kč. Jelikož jsme spořiví, nevyužili jsme těchto služeb a navštívili jsme veřejné prostranství blízkého lesa. Druhá informace zněla takto: „Pokud nevyžíváte našich služeb restaurace, opusťte náš soukromý pozemek!“ Tudíž následující chvíle jsme byli nuceni strávit na chodníku, ale to jen chvíli, než se přiblížil čas, kdy se zvedla závora, a my mohli vyjet na Ovčárnu. Zase jsme se přiblížili k vrcholu a dále už jsme museli pěšky. Cesta byla dlouhá a vítr nemilosrdný. Někteří z nás vyjeli výtahem na vysílač vysoký 73 metrů. Výhled z rozhledny byl dechberoucí. Při zpáteční cestě jsme narazili na tajuplnou studánku. Spěchajíc jsme dorazili k autobusu a vydali se zpět k domovu. Cesta autobusem nám rychle uběhla a za pár chvil jsme již stáli u zadního vchodu školy. Výlet jsme si všichni užili a určitě na něj budeme ještě dlouho vzpomínat.

Věra Jungwirthová, Zuzana Kadulová, Magdaléna Krčmářová, VII.A

FOTO Mgr. Renata Haplová

Školní výlet VIII. B

Blížící se konec školního roku není jenom o učení, známkách a vysvědčení, ale také o společné akci zvané školní výlet. I naše třída se vydala za poznáním, zážitky a novými znalostmi, letos dokonce na dva dny. Cílem našeho výletu byla hradní zřícenina Hukvaldy, Štramberk se svými krásami – Arboretem, bývalým vápencovým lomem Kamenárkou, slavnou Štramberskou trúbou spojenou se sladkou pochoutkou. Naše kroky vedly také na Bílou horu s rozhlednou. Čekalo nás „fajn“ ubytování v chatkách, sportovní dopoledne – lukostřelba, foukačky, aquazorbing, bumper ball, bungee running a spousta dalších zážitků.

MGR. MARTINA TEPLÁ, třídní učitelka VIII. B

Fajn výlet na Hájenku třídy VIII.A

Krásné počasí, příroda, adrenalin, dobrá nálada, skvělé jídlo a maximum zábavy. V tomto duchu se nesl dvoudenní výlet třídy VIII.A na Hájenku v Semetíně. Celá akce předčila naše očekávání. Posunuli jsme si osobní hranici zase o kousek dál a utvrdili se v tom, že i my dokážeme táhnout za jeden provaz.

Mgr. Vendula Trochtová a žáci VIII.A

Výlet školního parlamentu a redakce do Prahy...

Ráno jsme se sešli na vlakovém nádraží na Vsetíně už ve 4:30. Do Olomouce jsme jeli vlakem Českých drah a z Olomouce RegioJetem. Po příjezdu do Prahy jsme šli do budovy parlamentu ČR. Pan Mgr. Kořenek nám zařídil focení s premiérem vlády ČR, Bohuslavem Sobotkou, také jsme se dostali do místností, kde se obvykle návštěvníci nedostanou.

Valdštejnský palác, ve kterém sídlí Senát Parlamentu ČR, je překrásný a jednací sál taktéž. Prohlídku senátu jsme ukončili nádhernou Valdštejnskou zahradou s krápníkovou stěnou a sochami. Pátečnímu programu ještě zdaleka nebyl konec. Čekala nás výstava Titanic. Vstupenkou na výstavu byl palubní lístek. Největším lákadlem výstavy byl porcelán z paluby Titanicu, osobní věci pasažérů (voňavky, mince, brýle, oděvy atd.). Na konci výstavy byla velká tabule, na níž jsme podle palubních lístků zjistili, zda jsme přežili či umrzli v ledových vodách Atlantiku.

Po náročném programu jsme se šli ubytovat. Ti z nás, kterým zbylo ještě pár sil, mohli jít na Vyšehrad s krásným výhledem na Hradčany.

Potom už nám nezbývalo nic jiného než jít spát.

Druhý den ráno jsme celí natěšení opouštěli ubytovnu. Před námi byla Královská cesta s Pražským hradem a Katedrálou sv. Víta. Ve dvě hodiny se na Staroměstském náměstí rozezněl orloj a my jsme ho s radostí pozorovali. Plni zážitků a dobré nálady jsme nastupovali do vlaku směr Vsetín.

K. Martinková

Parlament z Luhu v parlamentu v Praze

Žáci školního parlamentu a redakce ZŠ Luh se vydali do Prahy zjistit, jak moc se liší práce poslanců ve Sněmovně od té jejich na školních zasedáních. V pátek jsme se už po čtvrté hodině ráno sešli na vlakovém nádraží a vyrazili směr Praha, abychom už v deset dopoledne mohli nedočkavě vstoupit do budov Poslanecké sněmovny. Na místě panoval čilý ruch. Poslanci v oblecích diskutovali a spěchali z místa na místo. Měli jsme štěstí, že našim průvodcem byl ředitel naší školy, poslanec Mgr. Petr Kořenek. Popsal nám průběh běžného jednání a život ve sněmovních budovách. Měli jsme možnost nahlédnout do místností, kde se běžný návštěvník jen tak nedostane. Potkali jsme se i s premiérem Bohuslavem Sobotkou, se kterým se členové našeho školního parlamentu vyfotili. Pak jsme pozorovali jednání Sněmovny z galerie sálu.

Po té jsme zamířili do Senátu. Při této prohlídce jsme se přenesli více do historie. Budovy Senátu sídlí ve Valdštejnském paláci, který je výraznou stavbou českého raného baroka. Kromě skvostných historických interiérů jsme si prohlédli i jednací sál senátu, který jsme zatím znali pouze z televizních přenosů. Návštěvu Valdštejnského paláce jsme dovršili jako barokní šlechta v jeho skvostných zahradách s krápníkovou stěnou, jezírkem, fontánami a sochami.

Program jsme měli nabitý a na odpočinek nebyl čas, čekala nás výstava Titanic. S palubními lístky jsme se nalodili na světoznámou loď a plavba, která měla dramatický konec, mohla začít. Hlavním tahákem výstavy byly originální exponáty z loď – porcelán z jídelny, osobní věci pasažérů, mince a bankovky, karty atd. V závěru výstavy každý z nás podle palubního lístku se jménem pasažéra mohl zjistit, zda plavbu přežil, nebo umřel v chladných vodách Atlantiku.

Den byl skoro u konce, ale my jsme si chtěli Prahu užít naplno. Ten, komu ještě zbylo pár sil, se mohl vydat na Vyšehrad. Jak jinak zakončit náročný den, než odpočinkem s večerním výhledem na Hradčany. Po tomto zážitku, jsme mohli v klidu usnout, abychom nabrali sílu na druhý den, protože nás čekal opět náročný program.

Před námi byla Královská cesta s Pražským hradem, Katedrálou sv. Víta a dalšími známými památkami. Na Staroměstské radnici se ve dvě hodiny rozezněl Orloj, u kterého jsme nemohli chybět. Došli jsme až k Prašné bráně, která bývala v dávných dobách vstupem do města. Program byl vyčerpán a my také. Plni zážitků jsme mohli odjet domů.

Všichni ale doufáme, že se do Prahy brzy vrátíme, protože jsme zdaleka nestihli objevit všechny její krásy.

Sabina Panáčková, vychovatelka školního klubu

Výlet ZŠ Vsetín, Luh na přečerpávací elektrárnu Dlouhé stráně

Vypadalo to jako velký kráter po výbuchu s výhledem na nedaleký Praděd a okolní kopce. I tak by se dala popsat vodní elektrárna Dlouhé stráně, kterou jsme v pondělí 2. 5. 2016 se ZŠ LUH navštívili.

Všechno to začalo ranním vstáváním. Sice není příjemné vstávat zrovna takhle brzy ráno, ale když chcete vidět krásy Česka, musíte si hold ráno trošku přivstat. Jakmile jsme se všichni nasáčkovali do krásného žlutého „valašského“ autobusu, mohli jsme vyrazit na cestu. Cesta byla dlouhá, ale pozorováním okolní krajiny a měst se nám o polovinu zkrátila.

Na elektrárnu se dá dostat dvojitým způsobem. Ti zdatnější si mohou vybrat pěší, který je sice delší, ale když vás nepostihne déšť nebo sníh (v horách je možné všechno), tak si alespoň užijete ty přírodní krásy naplno. My jsme si však vybrali způsob druhý autobusový (ne že bychom nebyli zdatní, ale přeci jenom nás bylo 50, a tak bychom tam došli jistě až dnes). Naložili jsme pana průvodce a vyjeli k našemu cíli.

Projeli jsme kolem dolní nádrže a za chvíli jsme byli nahoře v nadmořské výšce 1350 metrů. Bylo tam větrno, ale ani to nás neodradilo, abychom si celou horní nádrž elektrárny dokola obešli a chvíli si tam nahoře pobyli. Po důkladném promrznutí jsme pak mohli jet zpět dolů, kde jsme si elektrárnu prohlédli zevnitř „pod slupkou“ a shlédli naučné video o fungování celé elektrárny. Dozvěděli jsme se například, že tato elektrárna je jediná svého druhu v Česku a v energetické soustavě plní rezervní funkci. Z infocentra pokračujeme do vnitřku hory. Elektrárna je totiž řešena jako podzemní dílo. Asi 300 metrů dlouhým tunelem nás průvodce vede do kaverny, kde jsou umístěny obě reverzní turbíny. Ty umožňují největší instalovaný výkon v Česku – dvakrát 325 MW. Po vyložení průvodce v lyžařském městečku Kouty nad Desnou a nakoupení hrstky pohlednic a památných suvenýrů jsme vyrazili k domovu. Věřím, že se exkurze všem moc líbila a že bychom si mohli podobný školní výlet zopakovat klidně znovu.

Kryštof Borusík, IX.A

SPORT

Jakub Kapaník, nejlepší cyklista Vrchařské koruny Valašska

Jakub Kapaník je nejlepším cyklistou v kategorii junior Vrchařská koruna Valašska. Se svým otcem zdolal padesát náročných valašských kopců, a stal se tak prvním držitelem letošního ročníku.

Také díky tomuto úctyhodnému výkonu je v současnosti naše škola v čele tabulky soutěže.

Jakubovi gratulujeme a dalším cyklistům přejeme hodně zdatu při zdolávání dalších vrcholů.

Mgr. Zuzana Vyškovská

Atletické závody na ZŠ Vsetín, Luh

V pátek 27. 5. 2016 se konalo okrskové kolo atletické všestrannosti pro 1. stupeň. Naše škola byla mezi chlapci i děvčaty shodně čtvrtá. Vyhrálo družstvo ZŠ Sychrov mezi chlapci a ZŠ Integra mezi děvčaty.

Mgr. Iva Magnagová

DRBÁRNA...

A jako třešničku za tímto školním rokem jsem si pro Vás připravil Drbárnu s p. učitelkou 2. stupně, Svatavou Obrovou.

1. Jak dlouho učíte na této škole?

Nastoupila jsem v roce 1994 a poté jsem byla téměř 5 let doma na mateřské dovolené, takže nějakých 18 let čistého času.

2. Když někdo v hodině plácne něco trochu neslušného, ale i přesto směšného a vám se chce smát, co s tím uděláte?

Většinou se neudrším a zasměju se též, ale snažím se to stále udržovat při zemi.

3. Jaký je váš nejdelší vlas?

V současnosti mám velmi krátké vlasy. To ses měl zeptat před pár lety, když jsem je mívala delší.

4. Čím jste chtěla být ve školce?

Paní učitelkou v MŠ.

5. Vaříte ráda?

Když nemusím tak ano.

6. Jaká jste byla, když jste chodila do školy? Oblíbená/neoblíbená, hodná/výlupek?

Myslím si, že jsem byla i oblíbená, ale i výlupek. Podle situace. Měla jsem i pár větších průšvihů i nějakou důtku ředitele školy (střední).

7. Jaký je váš nejlepší zážitek z prázdnin?

Tak zážitek je už to, že ráno nemusím vstávat, že si nemusím chystat, co budu další den s žáky ve škole dělat. A nejlépe, když jsem mimo dosah dětí 😊. Někde na samotě, kde je ticho a klid.

8. Kdybyste měla možnost vybrat si nějaké anglické jméno, jaké by to bylo?

Lepší otázka by nebyla?

9. Jakou máte barvu kartáčku na zuby?

Momentálně růžovou, ale dnes si půjdu koupit nový.

10. Hrajete na nějaký hudební nástroj? Na jaký?

Jako dítě, když jsem chtěla být učitelkou v MŠ, tak jsem hrála na klavír, ale protože mi to nějak moc nešlo, a bývala jsem nervózní, když jsme měli přehrávky a utíkala jsem ze soutěží, tak jsem toho nechala. Později jsem to sama zkusila na flétnu a na kytaru.

11. Jaké je vaše životní motto?

Hlavně se z toho neposrat 😊

MEZI NÁMI ZVÍŘATY...

Pes

Asi si teď řeknete proč zrovna pes, ale je to jen proto, že 151 plemen psů asi znát nebudete. Vybrala jsem si pár plemen, která mě něčím zaujala. Snad zaujmou i vás.

PULI: Puli je středně velký pes, jehož nejvýznamnějším znakem je zplstnatělá, hustá srst, která u dospělého jedince na trupu dosahuje délky až 20 cm. Štěňata se rodí s krátkou, kudrnatou srstí, která od prvního roku života postupně roste a plstnatí. Její růst ustává přibližně ve třech letech života, ale může růst i déle. Pes váží 13–15 kg, fena 10–13 kg. Pes se dorůstá výšky 40–44 cm, feny 37–41 cm.

ČESKÝ TERIÉR: Toto plemeno má na svou délku velmi krátké nohy. Hlava je dlouhá s výraznými vousy a obočí. Štěňata se většinou rodí černá nebo tmavě šedá. Oči jsou hnědé nebo žluté. Český teriér má uši ve tvaru trojúhelníku, které se skládají a visí blízko u hlavy. Váží 6–10 kg. Pes se dorůstá výšky 29 cm, feny 27 cm.

WHIPPET: Hlava je dlouhá, štíhlá, suchá s plochým čelem, postupně se zužuje k čumáku. Oči jsou velké, jasné a tmavé. Uši jsou ve tvaru růžového lístku složené dozadu, porostlé hedvábnou srstí. Má měkkou, velmi krátkou a jemnou srst. Váží 12,5–13,5 kg. Pes se dorůstá výšky 51–58 cm, feny 47–51 cm.

Máme tady taky pro vás pár zajímavostí, které jste určitě o psech nevěděli:

Nejstarší pes na světě zemřel ve věku 29 let

Muži mají 3 krát větší pravděpodobnost, že se seznámí s ženou, pokud u sebe mají psa.

Lidé a psi se poprvé stali nejlepšími přáteli před 30 000 lety.

Psi a kočky se potí pouze z tlapek a nosu.

Psi mají 10 000 krát silnější čich než lidé.

Tři psi z dvanácti přežili potopení Titanicu.

Během první světové války byli při používání jako poslové. Nosili příkazy k předním řadám v kapslích připevněných k jejich tělům.

Průměrný pes je stejně inteligentní jako dvouleté dítě. Mohou se naučit pochopit více než 150 slov.

Psi vrtí ocasy napravo, když jsou šťastní a nalevo, když jsou vyděšení

Kristýna Martinková, V.A

SOK

Hlavní města a země

Ahoj čtenáři, dnes bude tvým úkolem spojit země s jejich hlavními městy.

Přeji hodně zábavy.

Česká Republika

Slovenská republika

Spojené Státy Americké

Německo

Francie

Chorvatsko

Albánie

Španělsko

Paříž

Tirana

Praha

Londýn

Bratislava

Madrid

Záhřeb

Berlín

Křížovka

Dokážeš správně doplnit slova do křížovky a vyluštit tajenku?

Co letos slaví naše škola?

Co končí 1. září?

2. měsíc prázdnin.

V jakém měsíci je Den dětí?

Kde se koupeme?

Co je po dešti?

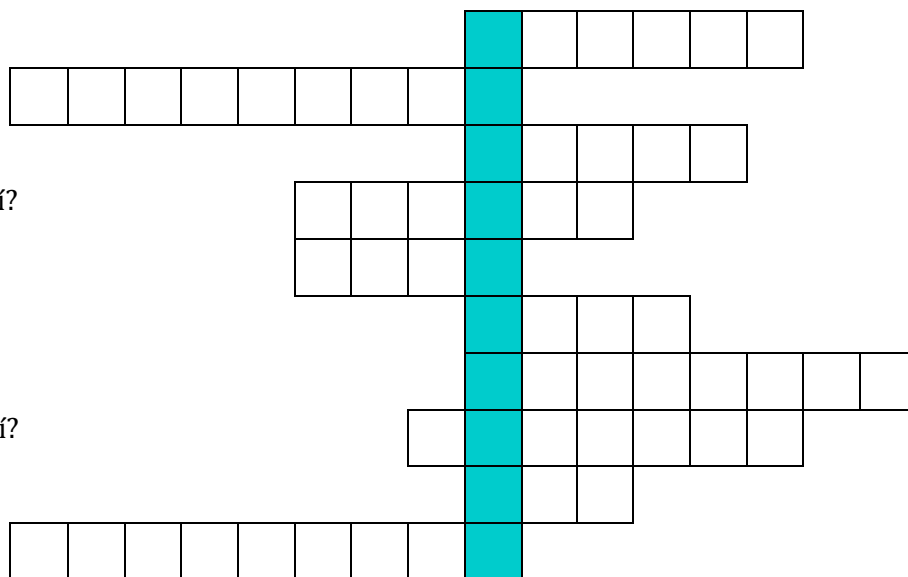
1. měsíc prázdnin

Čím létáme do jiných zemí?

Co je v létě krátké?

Jak se nazývá činnost

po které zhnědneme?

PTÁKOVINY...

Panečku, padesát, toto ale uteklo. Do dnešního čísla jsem si pro vás připravil pár vtipů ze školního prostředí.

Malý chlapec stojí v poli a radostně pozoruje rudý obzor.

Kolem jde pocestný a říká: „To je nádhera! Taky Tě tak těší ten západ slunce?“

„To není západ slunce. To hoří škola!“

„Tati, přeložili mě do zvláštní školy.“ „Výborně synku, když na to máš, tak studuj.“

„Tak co, Michale, jak dopadlo vysvědčení?“ chce vědět maminka.

„To je přece vedlejší, mami, hlavně, že jsme zdraví.“

Ptá se otec otce: „Tak, jak se daří vašemu klukovi?“ „No, ujde to, ale raději stále chodím na třídní schůzky pod falešným jménem.“

„No, jak se jmenovala žena, kvůli které se ve starém Řecku vedla slavná bitva?“ ptá se učitelka Heleny.

„Nevím.“

„No přece jako ty.“

„Cože? Kropáčková?“

„Představ si, mami, Mirek včera přišel do školy špinavý a paní učitelka ho za trest poslala domů.“

„A pomohlo to?“

„To se ví, dneska přišla špinavá celá třída.“

Nová paní učitelka říká své třídě:

„Teď se mi pěkně představíte.“

„Třeba ty, chlapče, jak se jmenuješ?“

„Já jsem Prokop Buben.“

„To mě nezajímá, pověz mi, jak se jmenuješ.“

Profesor říká: „Dnes vás pustím o čtvrt hodiny dříve. Odcházejte prosím potichu, ať nevzbudíte nikoho ve vedlejších učebnách.“

